

לקראת מחץ פנישתם המשקית בחזיונות אינדוסטריאליזציה ובשלוחותיה של חקלאות אשר עבר עליה תהליך הרציונליזציה.

• לשם שידור-מערכות במזרח והבטחת תנאים חברתיים וכלכליים משופרים בו, יש צורך בראש וראשונה במציאותו ושיתוף פעולתו של אלמנט אנושי רב למדי, המוכן והמסוגל לפעול כחלוק תהליך הזה; ונוסף על כך — במדיניות ברורה של הממשלות השואפות לאותה מטרה עצמה. והנה אפשרויותיו הכבירות של המזרח התיכון לקליטת המוני מהגרים יוצרות אותם התנאים ממש הדרושים לפתרונה של אחת הבעיות הרוחקות ביותר בתקופתנו. ארץ ישראל הוכיחה זאת הוכחה חותכת ביותר. העם היהודי הראה בה כיצד אפשר לשנות פניה של ארץ אוריינטלית בכוחם של כשרון מעשה, יכולת המצאה, עבודה שיטתית והשקעת הון. נראה שהעולם לא עמד עוד על מלוא היקפן של האפשרויות העצומות הללו, אך הגיעה השעה להכיר ולהודות, כי אפשר להחיות את השטחים המונחים הללו ע"י ניצול כוחות היצירה של אלה שהיו כבר פעם כוח-מניע רוחני, אם לא הכוח המניע בה' הידיעה, בסביבות אלו של המזרח.

ר ש י מ ו ת ק צ ר ו ת

יחידות חלוצ של שירותי הקרקע

של חיל האויר בעקבותיו של האויב הנסוג. עבודתם מתחילה ברגע שנכבשים שדות תעופה חדשים. בעלי המקצועות העיקריים, כגון מסגרים-מרכיבים, תקנים, לגופי המ-טוסים, נשקים, מתקני-המכשירים, החש-מלאים, מאומנים לכושר פעולה של מאה אחוז לשם מסירה מזרזת של פרי עבודתם זו לאנשי שרות-הקרקע התקין של יחידות-האויר העומדות לבוא. הם מתקנים את מסלולי-ההמראה ושוטחים „רצועות-חניה“ ארעיות. (*) יחידות ההובלה של ה„קומנ-דו“ מבקיעות פעמים רבות באש תותחים ובדרכים עקלקלות וזרועות-מכשולים לה-היש נפט ותחמושת.

— — — — —
המהירות היא סיסמתם של „קומנדו“ חיל האויר המלכותי. הן נעות עם פלוגת-הסער ותפקידן דומה בכל לזה של החפרים, המהנדסים והתכנאים שמלאכ-תם לסקל את הדרך לפני היחידות הממוכנות

ככל שהתקדמות כוחות הברית שוטפת והולכת באיטליה כן גדל מספר שדות-התעופה הנופלים בידי בעלי הברית — ו„קומנדו-השרות“ של חיל האויר המלכותי, העוברים כחלוצ לפני המחנה המתקדם — הם המתקנים אותם הכן-לקרב, במהירות של שיא.

שדה התעופה של רג'יו (*) היה הבסיס הראשון שנכבש והוא סוקל ממכשולים במשך שעות אחדות. קומנדו-השרות נחלצו, עם ראש המחץ של חיל התעופה, לקחת מלאכה כבירה זו בידיהם. בשעה שהספיטפייר הראשון של חיל האויר המל-כוטי ירד וחנה ב„בוהן“ של איטליה היו כבר חבורות אנשי שרות-ההחזקה מצוידים ציוד שלם במלאי של אביזרים ונפט יחיו הכן לצייד את האוירונים מחדש בדלק ולשרתם. אח"כ, כשגנרל מונטגומרי פרץ דרך הרי קלבריה, כרוכים היו ה„קומנדו“

(*) בעיקר — עלידי הנחת „שבילים“ של רשתות-תיל ויישור הקרקע. — המ'ע.

(*) בנקודה הקיצונית של דרום-מערב איטליה, מול מסינה שבסיציליה — המ'ע.

שמן ותחמושת ערוכים במטמורה סמוכה לאוירודרום ומחולקים סביב נקודות הפור. גלגליו של ה"ספיטפייר" הראשון ירדו וחנו בשלום במסלול, שנחרש בידי האויב. האויב רון צויד מחדש בדלק, סופק בכל ונבדק, ואזי גררוהו אל הכביש כדי שהטייס יוכל להמריא. אחריו באו "ספיטפיירים" אחרים ובעוד הם מצטיידים בדלק חדש הותקף האוירודרום ע"י להקת "מסרשמידט"ים-109. אך העבודה נמשכה. למחרת היום הובאו מ"ראשי-החוף" כמויות נוספות של נפט, שמנים ותחמושת לאוירודרום. ארבעים ושמונה שעות לאחר ש"קומנדות-השרות" קיבלו עליהן את המלאכה היה האוירודרום מותקן במלואו לשרות. האסכדרונים של אוירוני קרב חידשו בו את תחמושתם וסופקו בכל לפני המריאם לפעולות. תפקידן של ה"קומנדות" באוירודרום זה נשלם, והן יצאו קדימה, לאוירודרומים אחרים, להכשיר את הדרך לאסכדרונים המוסיפים ובאים. היה זמן וששים מפציצי "קיטי" (**) מחטיבת הרדף האמריקאית קיבלו טיפול מלא ונחגרו פצצות במהירות של שיא. "קומנדות-השרות" עמדו בתפקידן אותו יום עד שהגיעו אנשי שרות-הקרקע האמריקאים והחליפון.

של צבא-היבשה. על אנשיהן לתקן לא רק את הנזקים שגרם האויב הנסוג, אלא גם את השמות שעשו מפציציהם. פעולה טפוסית אחת של "קומנדות-השרות" נעשתה בעת הפלישה לסיציליה. היא משמשת כעין מתכונת לפעולות שנערכו אח"כ באיטליה. פעילות-נמרצת באויר קדמה לעליה בחורפים. מפציצי-ההברית היו עוברים גלים-גלים מעל לשיירות של אניות-החיילים, בטוסם להפציץ שטחי-שפת בסיציליה. בשעה 01.30 הועלו לחוף חיילות-הסער, במקום הזה בטל-יון רגלים בריטי אחד. בשעה 07.00 עלו "קומנדות-השרות" וגתאספו בראש-החוף* של פאצ'נו. נבחרה עמדת מגן והוצבו עליה פלוגות הבטחה מפני התקפת-נגד של האויב. במשך כל היום קיימו צלפי האויב מטר של אש. בליל הוטלו פצצות וזיקוקים אל מקום המחנה ומסביב לו. בשבע בבוקר יצאה היחידה משפת הים לאוירודרום שהיה במרחק ארבעה מילין משם. היא נמצא חרוש. מיד הוחל במלאכת הכשרתם של מסלולי-ההמראה, בעזרתן של יחידות המהנדסים המלכותיים ו"חיל החלוצים" (pioneers). יחידות של כלי רכב העבירו נפט ותחמושת מן החוף. ב-23.00 אותו לילה היו כבר מאות גלונים של נפט וכמויות גדולות של

הכושר הגופני של הקומנדות — לכל

קבועה של תרגילי שיגרה הפך בידיהם של מדריכי הצבא הבריטי והיה להתקפה תכליתית ורבת-תנופה על כל גילוי של אי-יכולת פיסית. בסופו של דבר נמצא כי מן הטירונים העוברים את מרכזי האימון הגופני המכין, מקום שהאימון נערך בפיקוחם של קציני השרות הרפואי, עולים לא פחות מ-85% לסוג גבוה יותר, ו-70% מהם — לסוג א'.

הפרק הראשון של האימון עצמו מורכב ממשחקי תחרות המפתחים את תיאום העצבים והשרירים. אחריו באים פיתוחם וחזוקתם

(**) קיצור מ"Kitty-hawk", טיפוס אמריקאי של אוירון-קרבי-מפציץ, אשר שימש הרבה גם בחיל-האוויר-המלכותי במזרח התיכון. — המע.

רמת הכושר-הגופני המהוללת של ה"קומנדות" נעשתה לרמה הרגילה בצבא הבריטי והיא עתידה אולי להיות לרמת-כושר הרגילה של האומה כולה להבא. — כך כותב העיתונאי הנודע צ'ארלס גרייבס, ב"ספיר" הלונדוני. הגלויים המפליאים של היכולת הגופנית של הקומנדות הבריטיות השולטים שלטון פחדים על חילות-מצב גרמניים לאורך כל החוף האירופי ושחוללו מהפכה במושגיו של העולם על כושר הגוף, מבוססים על המדע החדש של פיתוח הסגולות הגופניות, שמומחים בריטיים שוקדים עליו מאז 1939. האימון הגופני שהיה משנן לפני מסכת

(*) ביטוי המקביל ל"ראש-גשר", דהיינו, מקום ההתאחות הראשון, בחוף ארץ אויבת, של חילות העולים מהאניות — המע.

קלים עם כוונות טלסקופיות וכן חשקו מאד במתקני אלחוט חזקים וקלים יותר לטלטול, בשביל הסיירים וצופי-המרגמות.

יפנים פצועים, שלא יכלו לנוע, נלחמו עד מותם. לפני הסוף אסף הקולונל היפני את 200-300 החיילים שנותרו לו וערך התקפה נוספת. אשת שפרצה דרך עמדת הפיקוד של רגימנט אמריקאני ותחנת העזרה שלו, ומגמתה, לדברי שבויים, היתה סוללה במרחק ששה ק"מ; הם הגיעו עד כדי שני ק"מ ממנה. לאחר שמחצית הקצינים היפנים נהרגו, נעצרה ההתקפה. הנותרים הצטופפו, הקישו את נוקרי הרמונים בקסדותיהם, ועשו "חרקירי" בעצמם, בעשרות תיהם. מתוך 1,500 חיילים יפנים באי נשאר לבסוף רק 24 שבויים. אחד השבויים סיפר כי בעת התקפת האויש האחרונה זוינו וסופחו אל המתקיפים כל הפצועים שיכלו ללכת והייתור נורו ע"י קציני השרות הרפואי. בין שסיפור זה מדויק הוא או לא, עובדה היא שלא נמצאו פצועים חיים.

*

באותו מדור, ברשימה אחרת קצרה, מתאונן "מפקד רגימנט" על כך כי "יעילותו של קצין צעיר יורדת ביחס ישר לקרבת מקומה של משימתו אליו ותכיפות ביקוריו אצלה". אחת הסיבות העיקריות לצרה זו רואה הוא בקוצר הברית של גנדי הקצינים ובהשפעתן. והוא מזכיר: "המאומנים היטב — יחיו. וחסרי האמון ימותו". הוא מעלה את זכרונותיו ממערכת לוב ואומר, כי ביחידות, שאת הטנקים שלהן ראה בוערים, היו ודאי מפקדים רבים שהצטערו על אשר לא הגדילו בעוד מועד את יכולתם לנהג בשדה הקרב.

*

מאמר גדול יותר של קפטן ר. וייט, עוסק בפיצוץ מחפרות, ואגב כך הוא נותן תיאור מפורט למבנה המחפרות היפניות בגויניאה החדשה, (שיש דמיון-מה ביניהן ובין מחפרות הרוסים). הן היו מוגנות ע"י רובאים מעטים או רבים, לפי גדלן, ומכונת-יריה או שתים. לעתים נמצאו בהן אשנבים לתותח א. ט. ולתותח פום-פום (תותח אוטומטי קטן).

תפקידה העיקרי של המחפרת היא להגן על יושביה מפני אש הארטילריה וההפצצה האווירית. למעשה מנהל האויב את קרב-האש שלו מעמדות סמוכות עד שהארטילריה או

שבבית "שומעים סוף סוף מה שצריך היה לשמוע עליכם ומבינים כבר כי שום חייל לר-חם אחר אין מלאכתו קשה כמלאכתכם".

המדור הראשון, "עובדות של קרב בשביל יחידתכם", פותח במאמר של לויט-קול. אמרי "קרבות על אטו", ובו סיכום לפרשת כיבושו של אי זה, המערבי בשרשרת איי האליאזים (תיאורים חלקיים, לעתים מפורטים ומעניינים למדי, באו בחוברות קודמות של העתון). לאופיו של הלוחם היפני נאמר כאן כי: "פניו כפני ברדלס סיבירי, ולבו לב האפעה בפח".

תכסיסי-המגן היפניים הוזכרו לאמריקאים אשר שמעו על תקופת המלחמות באינדיאנים (מספרים כי קצין יפני פנה לפני שנים אל קצין אמריקאי שבפיליפינים וביקש שמא ימצא בשבילו את הספר "טקטיקה של מלחמה אינדיאנית". מבחינה כללית יותר, היה נסיון אטו מענין בזה שהראה כיצד נוהגים היפנים להתגונן בשטחים פתוחים באופן יחסי (רב ההבדל בין הגיוגל של מלאיה ואיי הדרום, ובין גוף הטונדרה של גבעות-אטו). והלא זה גם גופם של איי הקורילים, — הגשר הצפוני-מזרחי של יפן אשר כולו עדיין מכובשי האליאזים והלאה. זה המרחב לכלי-נשק שאשם שטוחה: "ארץ חלומותיו של המקלען". עקשנות טקטית שלא תתואר הראו כאן היפנים בהגנת רכסי-הגבעות והיא שהכשילה לא פעם את תכסיסי ההסתגרות של האמריקאים. "באם תחפש נקודות רפות יות בחזית ובאם תמצאן ותחדור בעדן אך תשיאיר מאחורין לו רק יפני אחד עם מרגמה, — עלול פגז של מרגמה להכות פתאום בתוך המטבח שבאיזור העורף, שבוע אחר-כך". זהו מעשה שהיה.

מסקנת הכותב היא כי כאן ראוי להחליף את הטקטיקה של "אצבעות מגששות לערמק" בשיטת "האגרוף המתכווץ", עם סריקה יסודית של כל שטח שהוקף או אוגף. מפתיע גם כושר ההמתנה היפני. הרגם הנ"ל חיכה שמונה ימים עד שהרעיש את תור ארוחת-הבוקר של תותחנים אמריקאים.

לדעת המחבר, היה אטו לאמיתו של דבר אגוז הראוי לחילות הרים מובהקים על ציודם. המרגמות, בשל השלגים והראות הלקויה, לא צלחו ביותר לבידוד עמדות קטנות שהוסו, ואנשי בטליוני-הסער התפללו לתותח-רגלים